

עת"א 40604/06/17 - רחמים עזרן נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40604-06-17 עזרן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני עותר נגד משיבים	כבוד השופט ארז יקואל
רחמים עזרן (אסיר)	
1. שרות בתי הסוהר	
2. מדינת ישראל	

החלטה

לפני עתירת העותר, אסיר פלילי, בגדרה הוא טוען כנגד החלטת המשיב להעבירו מבית הסוהר איילון לבית הסוהר רמון, או לבית הסוהר נפחא.

רקע

- העותר נדון לעונש מאסר בן 15 שנים ו- 6 חודשים, בגין עבירות סמים, מסיים, ניהול ארגון פשיעה וביצוע עבירות במסגרתו, הימורים והגרלות, היזק מכוון בחומר נפיץ, קשירת קשר לפשע, נשיאת נשק שלא כדין ומתן אמצעים לביצוע פשע.
- העותר החל לרצות את עונשו ביום 26.1.10 ומאסרו צפוי להסתיים ביום 29.4.25. מדובר במאסרו השני של העותר והוא מסווג לקטגוריה א'.
- ביום 18.6.17, הודיע המשיב לעותר כי הוא עתיד לעבור לבית הסוהר נפחא. בהמשך, התברר כי העותר עתיד לעבור לבית הסוהר רמון.

תמצית טענות הצדדים

- העותר טוען כי יש לבטל את החלטת המשיב להעבירו לבתי הסוהר נפחא, או רמון, תוך הדגשה כי משפחתו מתגוררת בעיר אשדוד, ייצוג המשפטי הוא מאזור המרכז והמרחק הרב מבית הסוהר שאליו הוא עתיד לעבור, יקשה על קיום ביקורים. העותר הוסיף וטען, כי בימים אלו מתנהלת כנגדו חקירה רחבת היקף, באופן המצריך פגישות תקופות עם ב"כ, בעוד שהעברתו לבית הסוהר נפחא, או לבית הסוהר רמון, תפגע אנושות, כנטען, בייעוץ המשפטי שלו הוא זכאי. העותר סבור כי אין די בטענה שיש להעבירו לבית סוהר אחר, לאור היותו נתון בתנאי הפרדה, כדי להצדיק העברתו דווקא לבית סוהר מרוחק. לגישתו, ניתן להסתפק בהעברתו לבית סוהר קרוב יותר, שבו אגף הפרדה, כנדרש.
- המשיב, מנגד, טוען כי יש לדחות את העתירה. לשיטתו, התנהלותו בעניינו של העותר עומדת ברף הסבירות

עמוד 1

הנדרש בנסיבות העניין ואין להתערב בה. המשיב מדגיש כי העותר שוהה בתנאי הפרדה לצורך שמירה על שלומו ועל שלומם של אחרים. המשיב מפנה להוראת סעיף 1'ד5 לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.03.00 ("החזקת אסירים בהפרדה"), לפיה יש להעביר אסירי הפרדה בין בתי סוהר שונים, מדי חצי שנה. המשיב מבהיר כי העותר שהה בבית הסוהר איילון החל מיום 27.10.16 ולאור העובדה שחלפה חצי שנה זה מכבר, התכנסה ועדת ההפרדה ביום 14.6.17 ובהתאם להוראת סעיף 1'ד5 הנ"ל - הוחלט להעבירו לבית הסוהר רמון. המשיב הוסיף וטען, כי ביום 5.6.17, ניתן צו מעצר כנגד העותר (במסגרת הליך מעצר ימים), בגדרו עלה חשש לשיבוש מהלכי חקירה מצדו וגם טעם זה מחזק את העברתו. המשיב הפנה בהקשר זה, למידעים מודיעיניים המלמדים, לשיטתו, על החשש הנטען כלפי העותר.

עוד הדגיש המשיב, כי העברת אסירים בין בתי סוהר מצויה בליבת שיקול דעתו המנהלי ואין להתערב בה, אלא במקרים חריגים ונדירים, שעניינו של העותר איננו נכלל בהם.

המשיב מוסיף כי אין ממש בטענת העותר לפיה העברתו לבית סוהר מרוחק תפגע בזכותו ל"יעוץ משפטי, בהינתן שמשפטו אמור להתנהל בבית המשפט שבבאר שבע. כן סבור המשיב כי גם קיומו של מרחק רב בין משרדו של ב"כ העותר לבין מקום מאסרו, דינו ככל שיקולי הנוחות האחרים, לגביהם נקבע כי אין בהם די כדי להצדיק התערבות בשיקול דעתו המנהלי של המשיב.

המשיב תמך טענותיו באסמכתאות.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה, במידעים השונים ובטענות הצדדים ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הצריכות לעניין - שוכנעתי כי דין העתירה להידחות.

7. הלכה פסוקה היא כי המשיב הוא הגוף האחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבתי הסוהר ולפיכך, בסמכותו להעביר אסיר מבית סוהר אחד למשנהו, משום שיקולים מערכתיים, או פרטניים, הנוגעים לאותו אסיר (ר' רע"ב 8858/15 **סיבוני נ' שירות בתי הסוהר** (3.8.16)). השיקולים שיש להביאם בחשבון ולהעניק להם משקל משמעותי במסגרת החלטה להעברת אסיר בין בתי מאסר, כוללים, בין היתר, מניעת התארגנויות של אסירים; קשרים בלתי רצויים בין האסיר לאסירים אחרים, או לסוהרים; סכנה לבטחון האסיר, או לבטחונם של אסירים אחרים; בעיות משמעת, או בעיות באבטחה בבית הסוהר ועוד (רע"ב 1460/11 **אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר** (12.6.2011); רע"ב 2021/09 **עמיר נ' שירות בתי הסוהר** (30.3.2009)).

8. בהתאם לכך, נקבע כי לאסיר אין זכות קנויה לרצות את עונשו בבית סוהר מסוים. ככלל וכהפניית המשיב, החלטות הנוגעות למקום מאסרו של אסיר, מצויות בליבת שיקול הדעת המנהלי ועל פי רוב, בית המשפט לא יתערב בהן (ר' רע"ב 1004/12 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (19.2.12); רע"ב 8126/11 **מג'דבה נ' שירות בתי הסוהר** (1.2.2012); רע"ב 1460/11 הנ"ל; רע"ב 8535/99 **אלג'רושי נ' שירות בתי הסוהר** (17.2.2000); רע"ב 829/11 **סאלם נ' שירות בתי הסוהר** (13.3.2011); רע"ב 7318/08 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (1.2.2009); רע"ב 907/07 **חביש נ' מדינת ישראל** (16.4.2007)).

9. לצד זאת, על המשיב, ככל רשות מנהלית, מוטלת החובה להפעיל את סמכותו באופן סביר ועל החלטותיו להתבסס על שיקולים ענייניים בלבד. לאסיר, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל

משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה (ר' רע"ב 8858/15 הנ"ל).

10. ומן הכלל אל הפרט; לא מצאתי תימוכין לטענה כי ההחלטה להעביר את המבקש לבית סוהר אחר התקבלה משיקולים זרים, או כי יסודה בהפליית העותר לרעה. בנוסף, מעיון במידעים השונים, נחזה כי המניע העיקרי שעמד ביסוד העברת המשיב לבית המאסר רמון, נעוץ ביישומה של מדיניות כללית-עניינית של המשיב, הקשורה, בין היתר, בסדרי הניהול של בתי המאסר; בהוראת סעיף 15ד'1 לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.03.00 הנ"ל, לפיה יש לנייד אסירי הפרדה לבית סוהר שונה מדי חצי שנה; בחשש מפני שיבוש מהלכי חקירה ומפגיעה בשלום הציבור, בשלומם של אסירים אחרים ובשלום העותר (ר' מענה מודיעין מיום 19.6.17; חוות דעת להפרדה מיום 21.6.17; מענה מודיעין מיום 25.6.17; כן ר' ידיעה מס' 517; 976; 836).

11. התרשמתי כי המשיב אך שקל שיקולים ענייניים בעניינו של העותר וכי החלטתו נטועה בתוך מתחם הסבירות. כנזכר, מדובר בשיקולים מערכתיים הנוגעים לרמת הפיקוח הדרושה על אסירים מסוגו של העותר, על מנת לשמור על הסדר הציבורי בבתי הסוהר, על שלום הציבור ועל מנת להימנע מחשש לשיבוש מהלכי חקירה (ר' רע"ב 2422/11 הנ"ל).

12. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי שיקולי הנוחות אותם מעלה העותר, הקשורים בריחוק גיאוגרפי, נסוגים מפני השיקולים הענייניים ששקל המשיב ולאור המקובץ, לא ראיתי לנכון להתערב בהחלטתו הסבירה. חזקה על המשיב כי טענות העותר לא תשכחנה, ככל שתיווצר אפשרות להעברת העותר למתקן כליאה אחר.

העתירה, אפוא, נדחית בזאת.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשע"ז, 17 יולי 2017, בהעדר הצדדים.